

РЕШЕНИЕ

№ 27600

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **9322** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 26879 от 24.09.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 278674 от 02.09.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от „Юнг Проект“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя Б. К. П., чрез адв. И. М. срещу Решение № 3581 от 05.08.2024 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 110 състав, постановено по НАХД № 3818/2024 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2300524 от 09.01.2024 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. (ДИТ – С.), с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000,00 лв. на основание чл. 413, ал. 2 от КТ, за нарушение на чл. 62, ал. 1 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи (Наредбата).

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като не

съдържат пълно фактическо описание на нарушението. Изложени се аргументи, че посочената като нарушение норма на чл. 62, ал. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. за минималните изисквания за безопасни и здравословни условия на труд при извършване на строително монтажни работи (СМР) не установява конкретно задължение. Твърди се, че не са изложени мотиви относно размера на наложената санкция. Направено е възражение, че по делото не се съдържа Инструкция № 3 „Инструкция по ЗБУТ“ на санкционираното дружество, част от Плана за безопасност и здраве при работа, която е посочена като нарушена в издаденото НП. Моли се решението да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се отмени издаденото НП. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. В хода на касационното производство „Юнг Проект“ ООД е редовно призовано, представлява се от адв. М., която поддържа касационната жалба и моли да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - директора на дирекция „Инспекция по труда“-С. – редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Т., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на търсеното адвокатско възнаграждение от касатора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство е констатирано, че „Юнг проект“ ООД изгражда строителен обект „Магазин за нови и употребявани автомобили, автосервиз, офиси и склад“ в [населено място], район П., кв. Г. в УПИ 1-1497,1512, ПИ 68134.6721.1779, кв.1. Проверката е извършена на 05.10.2023 г. след сигнал от органите на МВР за станал инцидент в горесцитирания строеж. При проверката са установени множество нарушения, обективирани в Протокол за извършена проверка №ПР 2337721 от 27.11.2023г. и са дадени предписания за отстраняване на констатираните нарушения.

С акт за спиране от 05.10.2023 г. е спряно извършването на СМР в проверявания строителен обект, с изключение на дейности свързани с обезопасяването му и на основание чл. 404, ал. 1, т. 3 от КТ е поставен стикер на информационната табела. От проверяващите са изискани документи, свързани с извършваната проверка. Установено е, че Б. И. И., работник на „ЮНГ ПРОЕКТ“ ООД - строител на обекта, е паднал от височина и е починал на място. В хода на проверката е установено, че съгласно т. 27 от утвърдената от работодателя Инструкция №3 „Инструкция по ЗБУТ за безопасна работа при надстрояване, ремонт и разваляне на сгради и съоръжения“, същата част от Плана по безопасност и здраве при работа, е посочено: „Работниците, извършващи ремонтни работи или разваляне на покрив при наклон над 20 градуса, както и при преминаване на работещи по ферми, ригели и греди, трябва да ползват

предпазни колани, закачени за опънато по дължината на конструкцията стоманено въже“. На място е констатирана липсата на предписаното в утвърдената от работодателя Инструкция стоманено въже, поради което проверяващите констатирани нарушения на чл. 62, ал.1 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

С констативен протокол от 09.10.2023г. е установено, че обектът е обезопасен и е възобновена работата в него.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2300524 от 27.11.2023 г., връчен на представителя на дружеството, който го е подписал без възражения.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 22-2300524 от 09.01.2024 г., от директора на ДИТ-С., с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв., на основание чл. 413, ал. 2 от КТ, за нарушение на чл. 62, ал. 1 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посочените в НП нарушения са безспорно доказани.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но постановено при неправилно приложение на закона. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение без да отчете обстоятелството, че АУАН и НП са издадени при допуснато съществено процесуално нарушение на правилата за тяхното издаване, посочени в чл. 42, ал.1, т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 ЗАНН, а именно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Допускането на нарушение именно по отношение описанието на извършеното административно нарушение е от категорията на съществени процесуални нарушения, които водят до незаконосъобразност на АУАН и НП, тъй като се засяга правото на защита на нарушителя, респ. наказаното лице. Изискването за точно, ясно и конкретно описание на извършеното нарушение е от значение за определяне на правилната му правна квалификация и установяване на фактическата обстановка за неговото допускане. След като не е съобразил тази особеност на АУАН и НП, въззивният съд неправилно е приел, че са издадени в съответствие изискванията на ЗАНН за тяхната им форма.

АНО при издаването на НП е посочил, че касаторът е допуснал нарушение на чл. 62, ал.1 от Наредба № 2/2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително монтажни работи, тъй като на проверявания строителен обект не са монтирани средства за предотвратяване на риск от падане при работа на височина (вкл. на скатни покриви) се осигуряват средства за колективна защита от падане на хора, инструменти, продукти и др. Нито в АУАН, нито в НП са посочени средствата за колективна защита, които е следвало да приложи касатора при извършването СМР, които да отговарят на изискванията на §1, т. 18 от ДР на Наредба 2004 препращащи към дефиницията на „средство за колективна защита“, дадено в §1, т. 6 от Закона, „е проектно, конструктивно, технологично,

организационно или друго техническо решение, което изолира пространството, в което може или се проявява опасността от местонахождението на работещите или други лица, които биха могли да бъдат увредени”. Следователно при описание на нарушение в АУАН и НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което нарушава правото на защита на лицето.

Касационната инстанция споделя възражение на наказаното лице, че не е приложена издадената от него Инструкция № 3 „Инструкция по ЗБУТ“ на санкционираното дружество, част от Плана за безопасност и здраве при работа, която е посочена като нарушена в издаденото НП. Правилно въззивният съд посочва, че тази инструкция не е нормативен акт по смисъла на ЗНА, но не е взето предвид, че същата представлява вътрешно ведомствен акт. Независимо от това АНО се е позовал на тази инструкция, за да обоснове твърдяното за извършено нарушение и неговото санкциониране. Непредставянето в цялост на вътрешноведомствения акт и то в относимата част като задължителен елемент от административно наказателната преписка представлява нарушение на процесуалните правила, но не и такова, което да повлияе на вече направения от касационната инстанция извод за незаконосъобразност на НП.

По така изложените съображения, касационната инстанция намира сезиращата жалба за основателна и като такава следва да се уважи, а въззивното решение да се отмени като неправилно и вместо него да се постанови ново, с което се отмени наказателното постановление.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН, вр. с чл. 13, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 600, 00 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3581/05.08.2024 г. на СРС, НО, 110 състав, по НАХД № 3818/2024 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2300524 от 09.01.2024 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“-С..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „ Главна инспекция по труда да заплати на “Юнг Проект“ ООД с ЕИК[ЕИК] сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 600, 00 лв. /шестстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.